

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ ΙΒ'.

ΑΘΗΝΑ, ΣΑΒΑΤΟ, 1 ΤΟΥ ΝΟΕΒΡΗ 1914

ΑΡΙΘΜΟΣ 537

ΕΝΑΣ ΛΑΟΣ ΥΨΩΝΕΤΑΙ ΑΜΑ ΔΕΙΞΗ
ΠΩΣ ΔΕ ΦΟΒΑΤΑΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ
ΨΥΧΑΡΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΦΩΤΟΣ ΓΙΟΦΥΛΛΗΣ. Τα κόκκινα φύλλα.
Κ. ΚΑΡΘΑΙΟΣ. Γύρω από την τινανομαχία.
Κ. ΚΟΝΤΟΣ. Έλεγεις.
Α. ΛΕΚΟΠΟΥΛΟΣ. Άπλά.
Κ. ΝΤΑΓΦΑΣ. Στους τόφους.
Π. ΠΑΒΑΙΑΝΗΣ. Οί κίτρινοι πατριώτες.
ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ. — Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ.

ΟΙ ΚΙΤΡΙΝΟΙ ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ (*)

Μιά τέτοια άτιμη συκοφαντία μαζί με λογικό λογισμό άνόητες διάδοσες στάθηκε άφορμή να κηρύξει ή Κυβέρνηση άγριο κατατρεμό κατά του Σοσ. Κέντρου Σαλονίκης. Για πιστοποίηση της ένοχής του κάνανε ξαφνικά έρευνα στα γραφεία του Κέντρου, πήρανε τα άρχεία, την άλληλογραφία ως και τα πιό άσήμαντα χαρτιά: τα μεταφράσανε, τα μελετήσανε μήνες, δέ βρήκανε τίποτε το ένοχοποιητικό κι ο Ίσιος ο Ρίζος πού με χτυπητά γράματα γράφει τώρα για το κοιματζιλίκι του Κέντρου, πριν κάμποσες έβδομάδες έημοσίεψε δήλωση του Γεν. Διοικητή πώς: τίποτε το ένοχοποιητικό δέ βγήκε στη μέση από τα έγγραφα της F. S. O. 'Ο κατατρεμός δέν έμεινε μοναχά με την έρευνα στο Κέντρο. Αυό από τους Σοσιαλιστές εκτοπιστήκανε στη Νάξο, δίχως να τους έπιτραπεί να παρασταθονε στην εκδίκαση της άνακοπής τους. "Ένας άλλος ό 'Αλμπέρτος 'Αρδίτη, συντάχτης της «'Αδάντι» έργανου της F. S. O. δικάστηκε και καταδικάστηκε για την άκόλουθη άφορμή.

Στη Βασιλική γιορτή της 21 του Μάη, ή άστυνομία εκλείσε τα μαγαζιά και τάργαστάσια την ώρα της δοξολογίας και παρέλασης. Ύστερότερα έπίτρεψε νάνοίξουνε, τα καπνομάγαζα όμως μέινανε κλειστά και το άπόγιομα, γιατί δέν τους συφέρνει τους καπνεμπόρους να πλερώνουνε μισό μεροκάματο για την ά-

πογοματινή δουλειά. 'Αθελά τους λοιπόν, πάνω από 2.000 έργάτες δέ δουλέψανε κείνη τη μέρα, χάνοντας άλάκερο τό μεροκάματό τους. 'Ο 'Αρδίτης κριτικάροντας τό άστυνομικό τουτό μέτρο έγραψε τ' άκόλουθα στην έφημερίδα του :

«Προχτές για την όνομαστική γιορτή του Βασιλιά, ή 'Αστυνομία όποχρέωσε τους συμπολίτες να κλείσουνε τάργαστήρια και τα μαγαζιά τους. Οί πραγματεφτάδες και έμποροι, έπειδή τους άφίσανε ύστερότερα να δουλέψουνε, χάσανε μοναχά μισής μέρας δουλειά. Μά οι έργάτες! Τι έχουνε να όσπεφέρουν τοῦτοι οι κακίμοιροι πού δουλέβουνε τη μέρα για να τρώνε τη νύχτα! Μείνανε άργοί δλη τη μέρα, χάσανε τα μεροκάματά τους και πολλοί άναμεταξύ τους πέσανε σε φροβηρή στεναχώρια. Τι διάβολο! "Αν όποχρεωνότανε κανεις να κλείσει για μιá έθνική γιορτή, τό πράμα μποροόσε να ξηγηθεί ως ένα μέρος, αλλά τό να άναγκάζεται να κλείσει για μιá γιορτή του βασιλιά, είναι κάτι πού δέν μπορομε να τό καταλάβουμε και να τό ξηγήσουμε σ' έναν πολιτισμένο τόπο. "Οχι, ή άστυνομία δέν έχει τό δικαίωμα με την πρόφαση γιορτασμού να γίνει αιτίας σε κάθε περίπτωση να χάσουνε οι φτωχοί έργάτες τα μεροκάματά τους.

"Επειτα ο γιορτασμός μίας γορτής θά κερδίζει πολύ αν είναι θεληματικός κι όχι αναγκαστικός.»

Σάφτό τό άρθρουδάκι οι 'Ελληνικές έφημερίδες της Σαλονίκης άνακαλόψανε βρισιές κατά του Βασιλιά και ζητήσανε την παραδειγματική τιμωρία του «θρασέως ύδριστου». 'Ο Είσαγγελέας τότε φυλάκισε άμέσως τον 'Αρδίτη και στις 2 του Σεπτέβρη, τώρκωτό στις Σέρρες τότε καταδίκασε γιάφτό τό άρθρο σένός έτους φυλάκιση και 200 δραχμές πρόστιμο, γιατί λέγει «διήγειρε διά του τύπου τό μίσος και την περιφρόνηση κατά του Βασιλέως.» "Ο,τι δέν καταφέρανε στ' 'Ανάπλι οι Θεοφύλακες, οι πατριδοφύλακες και οι γλωσσοφύλακες, τό καταφέρανε οι βασιλοφύλακες στις Σέρρες. Θερροδν πώς δεσμέψανε την 'Ιδέα.

Τό κοιματζιλίκι συζητήθηκε φαρδιά πλατιά στη δική 'Αρδίτη. Τίποτε τό χειροπιαστό. 'Απλές όποφίες, άπλοϊκά συμπεράσματα πού κατακουρелиαστήκανε από την άπολογία του 'Αρδίτη και τό λόγο του συνγγόρου Κ. Ζάχου. Γιατί, λέει, τό Κέντρο είχε και Βουργάρους, γιατί, λέει, πρότεινε όποψήφιο του (συβεφτή Βούργαρο, είναι άρκετές άπόδειξεις πώς είναι κοιματζιδικό. Κι άποδείχνει ο 'Αρδίτης πώς ο όποψήφιος τους για την Τουρκική Βουλή είτανε ένας δικηγόρος 'Εβραϊός και πώς ο Βούργαρος όποψήφιος (ό σοσιαλιστής Βλαχόφ) είτανε από τους όποψήφίους των Κοινοτήτων, πάει να πεί και της 'Ελλην. Κοινοτή-

(*) 'Η άρχή στο περατμένο φύλλο.

τας μαζί. Άλλη απόδειξη γιά τὸ κοινοταξίτικὸν εἶναι πὸν λάβανε μέρος στὸ συλλαλητήριον κατὰ τῆς ἐνώσεως τῆς Κρήτης. Ψέφτικη κατηγορία καὶ ἀφτὴ ὅπως καὶ οἱ προηγούμενες. Τὸ Σοσ. Κέντρο πιστὸν οἷς ἀρχὲς τοῦ ἀρνήθηκε νὰ λάβῃ μέρος στὸ συλλαλητήριον κατὰ τῆς ἐνώσεως τῆς Κρήτης, ἐνὼ δὲν ξέρω πόσα ἀπειλητικὰ γράμματα τοὺς στέλνανε οἱ Νεότουρκοι. καὶ ἡ Ἑλλ. Κοινότητα—φυσικὰ, ἀναγκαστικὰ— ἔλαβε μέρος καὶ ἀντιπρόσωπὸς τῆς ἔβγαλε καὶ λόγο. Ἡ ἐφημερίδα τοῦ Κέντρου χτυποῦσε ἀλύπητα κάθε κοινοταξίτικον. διαφάντεθε ἀφοδὰ τὶς ἐθνότητες καὶ τὸ Πατριαρχεῖο στὸν καιρὸ τῆς Τουρκικῆς Κυβέρνησης καὶ μετὰ τὴν Ἑλλ. κατοχὴν/ ἔλες τὶς Βουργαρικὰς θηριωδίας. Εἶναι τόσο γελοία ἀφτὴ ἡ κατηγορία πὸν δὲν ἀξίζει κανεὶς νὰ σχοληθῆι περισσότερο μὰφτῆνα. Ἄς περιμένουμε τὶς ἀνύπαρκτες ἀποκάλυψεις τοῦ μάρτυρα Ρίζου θάνατι γλέντι σωστό. Ἐνα πρᾶμμα δὲν ξέρω ἂν σκέφτηκε ἡ Κυβέρνηση. Πῶς, ἀπὸ ὅλες τὶς φυλὰς πὸν ζοῦνε στὴ Μακεδονία, οἱ Ἑβραῖοι εἶναι οἱ μόνον πὸν δὲν ἔχονε κανένα λόγο ἐθνικὸν νὰ μὴν εἶναι ἐφαριστημένοι μετὰ τὴν Ἑλλ. Κατοχὴν. Σὰ βλέπει ὁμοῦς ὁ Ἑβραῖος πῶς κατατρέχουμε τοὺς Ἑβραῖους σοσιαλιστὰς, καὶ θὰ τὸ ξηγήσει πῶς τὸ κάνουμε ἀπὸ στενὴ ἐθνικιστικὴ πολιτικὴ, πῶς ἡ καχυποψία μας φτάνει ὡς τὸ σημεῖον νὰ υποψιαζοῦμαστε τοὺς ἀληθινὰ φιλελεύθερους Ἑβραῖους, σὺν τὴν ἐμπιστοσύνη θάχει στὴ φιλελευτεροσύνη μας;

Σὺν τὴν βάση θὰ δώσει οἷς ὕποψεις καὶ οἷς ὑποσχεσὲς μας; Μὲ τέτοια μέτρα ἀντὶς νὰ συναδερφωθοῦμε θὰ χωρίζομαστε περισσότερο! Ἄμ οἱ Τουρκοὶ καὶ Βουργαροὶ ποῦχουν καὶ ἐθνικοὺς λόγους νὰ μὴν εἶναι ἐφαριστημένοι μετὰ τὴν ἀλλαγὴν; Μὰφτοὺς ἴσως συναδερφωθοῦμε στὴ μέλλουσα ζωὴ.

Π. ΠΑΒΛΙΔΗΣ

TRILUSSA.— Λένε πῶς μιὰ μέρα ἕνας Ἀητὸς Ρωμαϊκός, πὸν γύριζε νικητὴς ἀπὸ τὸν πόλεμον, δίψασε καὶ ἔσκυψε νὰ δροσίη τὸ λαρύγγι του σὲ μιὰ δημόσια βρύση.

Καθὼς κατέβηκε, ἕνας γάττος φωτογράφος τὸν παρακάλεσε νὰ σταθῆι νὰ τόνε πάρη.

— Στάσου, στάσου, φίλε, τοῦ γρύλλισε εἷνα παγῶνι. Μιὰ πὸν βρέθηκες ἐδῶ, νὰ, μιὰ καλὴ περίσταση νὰ βγῶ καὶ γὼ μαζί του. Ἔτσι κοροϊδεῦν τὴ Δόξα καὶ ψευτίζω τὴν Ἱστορίαν. Γιατὶ θὰ κάνω νὰ πιστέψουν ὅλοι πῶς εἰμουναι καὶ γὼ ἀνάμεσα στὰ βέλη στὰ πεδία τῶν μαχῶν, φρονάζοντας παληκαριστὰ «Ἐμπρός! Ἐμπρός!»

Καὶ περηφανεμένο γιά τὴν παληκαριά του, σήκωνε τὰ φτερά του καὶ ἀνοίγε τὴν οὐρὰ του γιά νὰ δείξῃ τὴ δύναμη καὶ τὴν ὁμορφιά του.

Μὰ δὲν κατώρθωσε παρὰ νὰ βγάλῃ στὰ πόδα τὸ σπουδαῖο ἐκεῖνον μέρος πὸν ἐπαινοῦνε τὰ τραγούδια τῶν Καφεσαντάν.

...»»»

ΤΑ ΚΟΚΚΙΝΑ ΦΥΛΛΑ

Στὸ δρόμον τὸν κεραμιδῆ κίτρινα φύλλα ἀφίνει τὸ δέντρο τὸ λιγνὸ, πὸν ἀπὰ στὸν τοῖχον εἶναι σχυμμένο, στὸν τοῖχον τοῦ περιβολιοῦ, πὸν σκέλεθρον ἔχει μείνη

Τὸ ἀρχοντικόν, πὸν γέρασε, λὲς καὶ εἶναι βυθισμένο μὲς σὲ βαριὸ ἕνα λήθαργον.—Μὰ ἔζησε μιὰν ἡμέραν...— Τώρα καὶ οἱ ντουφεκίθρες τοῦ χόρτον ἔχουν φυτρωμένο...

Τὰ κυπαρίσια ἀξαίνουνε, γιομίζουνε τὸν ἀέρα καὶ σφίγγουνε στὴν ἀγκαλιά τὸ κρῦν καὶ τὴ γαλήνη τοῦ θλιβεροῦ περιβολιοῦ, ἀπάνω, γύρω, ὡς πέρα...

Κι' ὁ τοῖχος τοῦ περιβολιοῦ, πὸν σκέλεθρον ἔχει μείνη,— τὰ ὑστερὰ του ἀπάσθετα τὰ πῆραν πὰ τ' αὐλάκια,— κυτταίε πάντα περήφανος. Στέναγμα δὲν ἀφίνει.

Μὰ πάνω του ξαπλώνουνατὰ κόκκινα φυλλαράκια ἀκλερα καὶ ἄπλερα. Μὰ αὐτὰ κατὶ σὰ νὰ ζητάνε... Σὰ νὰ πετάνε ἀκόμα καὶ τὰ δροσερὰ φιλάκια...

Τὰ φύλλα μιὰ ἱστορίαν γλυκερὰ θυμῶνατὰ καὶ θυμᾶνε.—

1913

ΦΩΤΟΣ ΓΙΟΦΥΛΛΗΣ

ΓΥΡῶ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΙΤΑΝΟΜΑΧΙΑ

Οἱ ψευτιὲς καὶ οἱ ψευτοευσιστησίαι καὶ ψευτοφιλελευτερίαι, πὸν μ' αὐτὲς ζητάνε τὰ κράτη νὰ σκεπάζουνε τοῦ πολέμου τὴ γύμνια, μετὰ τὴν ἀηδία πὸν μᾶς φέρνουνε. σὺν κάθε ψέμα καὶ κάθε ὑποκρισία, πρέπει νὰ χαίρετιστοῦνε ὡς χαρὰχτηριστικὸν σημεῖον τῶν καιρῶν. Ὁ μεθυσμένος πὸν πασιζεῖ ν' ἀποδείξει, πῶς δὲν εἶναι μεθυσμένος, νιώθει στὸ βάθος τῆς συνείδησής του, πῶς τὸ μεθύσι εἶναι πρᾶμα ντροπερό. Ἡ μοιχαλίδα, πὸν μετὰ τὴν ἐπιμέλεια κρῦβει τὰ καμώματα τῆς ἀπὸ τὸν ἄλλο κόσμον. καὶ ἔχει μονάχ' αὐτὸ, μὰ καὶ ζητᾶε νὰ κακογλωσσίσαι τὴν γειτόνισσάν της ἢ φιλενάδαν της, πῶς ἔχει ἀγαπητικὸν, ἀγνωρίζε: πῶς ἡ διαγωγὴ της δὲν εἶναι καλὴ, ἢ ταυλάχιστον ξέρει, ὅτι ὁ πολὺς κόσμος θὰ τὴν κατηγορήσει. ἂν μάθει τὴν ἀλήθειαν.

Πᾶνε λίγες χιλιάδες χρόνια, πὸν ὁ Ὅμοιος ἔδραζε τοὺς ἡρώες του νὰ λένε λόγια σὺν τ' ἀκόλουθα:

Ἄς μὴ βιαζόμαστε λοιπὸν νὰ πάρε πίσω σὲ Ἄργον Πειχτοῦ χορτάσομε καὶ μετὰ τῶν Τρωῶν τὶς γυναίκες, καὶ

Ἐπίγορα τότε θάβλεπαν νὰ γονατίσαι ἡ Τροία καὶ σκλαβωμένη ἀπ' τὰ βιαρὰ νὰ ρηχηταίε σπαλιά μας.

Και παρακάτω μιὰ προσευχή στοῦ Δία τὸ μαυροσύγνεφο:

...ἄχ, βοήθα νὰ μὴν πέσει
 Ὁ ἥλιος, καὶ νὰ μὴ χυθεῖ τῆς νύχτας τὸ σκοτάδι.
 Πρὶν τοῦ πλοῦσιου ἀρχοντικῶ γκερμίσου τοῦ Πριάμου
 Καὶ κάψω μ' ἀσπλαγχνή φωτιά τὶς πόρτες, καὶ πρὶν κάνω
 Κομάτια ἀπάνου στοῦ κορμὶ τοῦ γιοῦ του τὰ τσαπράζια,
 Κουρειασμένα ἀπ' τὸ χαλκὸ καὶ γύρω του στρωμένοι
 Πολλοὶ συντρόφοι κί ποτα στοῦ αἵμα ὡς κολυμπάνε.»

(Μετάφ. τοῦ Πέλλη)

Πιὸς πολέμαρχος, πιὸς βασιλιάς θάχε τώρα τὸ
 κουράγιο νὰ πεῖ τέτλια λόγια στοὺς στρατιώτες του ἢ
 στοῦ Θεοῦ του; Ἄν ρίξουμε μιὰ ματιά σ' ἕναν, ὅπιον
 καὶ νάναί, λόγο ἀπ' αὐτοῦς ποὺ εἰπωθήκανε ἀπ' τὴν
 ἀρχὴ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολέμου, θὰ δοῦμε, πὼς ἔ κα-
 θένας ἔκανε τάχα κάθε δυνατὴ προσπάθεια, γὰ νὰ
 σώσει τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου, πὼς; ἀναγκάστηκε νὰ
 καταφύγει στὸν πόλεμο μὲ πόνο στὴν καρδιά ἀπὸ χρέος
 νὰ ὑπερασπίσει τὸ δίκιο τῆς Εὐρώπης ἀπὸ τὸν ἐπίδουλο
 καὶ ἀδικο ἔχτρο, πὼς; πηγαίνει νὰ θυσιάσει γιὰ τὸν
 πολιτισμό...

Μιὰ τέτλια πρόχειρη παραβολὴ μπορεῖ νὰ μᾶς
 δώσει ἀφορμὴν γιὰ πᾶλλες σκέψεις, φτάνει νὰ μὴν
 ἔχαυμε πολλὴν ἐμπιστοσύνην στὰ λόγια, μὰ νὰ ζητᾶμε
 νὰ κοῦμε λίγο πιὸ βαθιά.

Τὰ πράγματα στὴν οὐσία τους δὲν ἀλλάξανε καὶ
 πολὺ ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ἐκεῖνη, γιὰτὶ ὁ πόλεμος εἶναι
 πάντα πόλεμος· καὶ εἶναι βέβαιον, ὅτι μὲς στὰ βῆθη
 τῆς ψυχῆς τους κ' οἱ σημερινὶ πολέμαρχοι προσεύ-
 χονται στοῦ Θεοῦ τους, νὰ τοὺς βοηθήσει νὰ γκερμί-
 σουνε τ' ἀρχοντικὰ τῶν ἐχτρῶν τους καὶ νὰ κάψουνε
 μ' ἀσπλαγχνή φωτιά τὶς πολιτείες τους καὶ νὰ τοὺς κά-
 νουνε νὰ κολυμπήσουν πίστομα μὲς στοῦ χίμα. Μὰ
 αὐτὴ ἢ προσπάθεια νὰ σκεπάσουνε μὲ χρυσὰ λόγια
 τοὺς ἀληθινούς τους πόθους δείχνουνε, πὼς οἱ λαοὶ
 ἀρχίσανε νὰ αἰσθάνονται ἀλλιώτικα καὶ πὼς βρικό-
 μαστε στὶς παραμονὲς μιᾶς ἄλλης ζωῆς: ἢ τὸ ψέμα
 θὰ γίνῃ καινούργια ἀλήθεια ἢ θὰ λείψει τὸ ψέμα καὶ
 θὰ μείνει ἡ παλιὰ ἀλήθειά· τὸ πρῶτον εἶναι προχώ-
 ρηση. τὸ δεύτερον γύρισμα πίσω πιστεύω στὴν προχώ-
 ρηση. Ἄς μὴν τρομάξουνε οἱ Νίτσεϊστές, πὼς μιὰ τέ-
 τια νέα ζωὴ θὰ φέρει τὸν ἐκφυλισμό, πὼς; θὰ ἐμποδί-
 σει τὴν δαρβινικὴ ἐπιλογή, τὸ φυσικὸ ξεδιάλεγμα.
 Ἡ ἀνθρωπότητα, ἐπὶ μορφῇ κιὰν πάρει ὁ πολιτι-
 σμός τῆς, θὰ ἑακολουθήσει· ἄγωνίζεται σ' αὐτή,
 καὶ γι' αὐτὴ τὴ ζωὴ, καὶ δὲ θὰ πάμει νὰ ἐρωτεύεται.
 Ὁ ἀγώνας καὶ ὁ ἔρωτας, αὐτὲς οἱ δύο κρισάρες, ποὺ
 κρισαρίζουνε ἀδιάκοπα κάθε ζωντανὸ εἶδος, δὲ θὰ λεί-
 ψουνε ποτέ· ἀπὸ τὸν κόσμο· μὰ μονάχα ἡ μορφὴ του.
 θ' ἀλλάξει, ἀκολουθώντας κί αὐτὴ τὸ αἰώνιον καὶ ἀδιά-
 κοπο ξετύλιγμα ποὺ κυβερνάει τὰ πάντα, ἀκόμη καὶ
 τοὺς πολιτισμούς· καὶ τὶς ἰδέες καὶ τὶς γλώσσες καὶ
 τὶς ψυχές.

K. ΚΑΡΘΑΙΟΣ

ΘΡΥΛΛΟΙ ΤΟΥ ΚΑΡΑ-ΣΟΥ

ΣΤΟΥΣ ΤΑΦΟΥΣ*

Κάθε κολώνα γίνεται φῶς καὶ κάθε πρᾶμα λάμ-
 πει. Οἱ πολύτιμες πλάκες τοῦ κιβουριοῦ ἀπομόναγες
 σηκώνονται καὶ ἔλο τ' ἀσῆμι, τοῦ Μεγάλου (1) Ἴσκεν-
 τέρ—ποὺ κυρίεψε ντουινιάδες!— κυλάει μὲ τὰ κύ-
 ματα τοῦ Καρὰ-Σοῦ· ἔλα τὰ ψασάκια του εἶναι χρυσᾶ
 καὶ λάμπουν, ὁ βυθὸς του ἀπὸ χρυσόκονι τοῦ Μαν-
 σοῦ (2), τὰ βράχια του κρυσταλλίτες καὶ τὰ χαμό-
 δεντρά του κοράλια κί κκικια. Ὅλα εἶναι φῶς κί τὸ
 φῶς σὲ ἔλα!

Μέσα σὲ φελουκι ἀπὸ φίλιδις καὶ μοσχόξυλο, κί-
 τεταὶ τὸ «Χρυσὸ Ἀγῶρι»· εἶναι τάποσπορι τῆς θεϊ-
 κῆς ράτσας καὶ τῶσπειρεν ὁ Μεγάλος Μπέης τοῦ Κα-
 ρασοῦ καὶ τὸ γέννησεν ἡ πεντάμορφη νεράιδα· Λά-
 μιες τὸ φυλάνε μέσα στὰ ὑπόγεια τῶν Τάφων ποὺ
 ἦσυχα-ἦσυχα ρέει τὸ Μαῦρον ποτάμι καὶ Νύφες τῶν
 Βουνῶν καὶ τοῦ Λόγγου τὸ θρέφουνε· εἶναι τὸ Μπεό-
 πουλο, τάποσπορι τῆς θεϊκῆς ράτσας.

Ἐφτὰ τὸ νανουρίζουν χανοῦμ γλυκές, σταλμένες
 ἀπὸ τῆς Μάννας τὴν ἀγάπη καὶ τοῦ Προφήτη τὴν
 ἔγνοιαν· ἔφτὰ Νουρι ποὺ μαγεύουν μὲ τὴ ματιά καὶ
 μὲ τὴ φωνὴ τους ἡμερώνουν.

Τὸ νανουρίσμα τους εἶναι τραγοῦδι χαρᾶς καὶ εἶναι
 μοιρολόδι.

«Τὸ θρόισμα τῶν φύλλων πάρε ἄλογο, καὶ τὶς
 πνεές ποὺ παίζουσι ἀνάλαφρα στὰ Κέθηρα καὶ στὶς
 »μοσχοκαρυές, ἴπνε, κί' ἔλα νὰ χαϊδέψης ἀπαλά,
 »σὲν τὸ φίλημά μου, τὶς μαῦρες διαμντόπετρες τῶν
 »ματιῶν τοῦ χρυσοῦ ἀγοριοῦ.

Ἐλα, ἴπνε, νὰ φευγατίσης καθ' ἔγνοιαν πὸ τὴν
 »πράσινη (3) γνώμη του καὶ νὰ τὸ πάρης μαζὺ σου
 »στὰ βελουδένια λειδάδια καὶ στὶς ἄσπρες νύχτες, νὰ
 »τρανέψῃ νάντρεϊέψῃ τοὺς προγόνους του νὰ μοιάσῃ

* Ἡ ἀρχὴ στοῦ περασμένου φύλλου.

(1) Ἐννοοῦν τὸ Μεγαλέξαντρο (Ἴσκεντέρ), τὸν διαφνε-
 τεύουν γιὰ τοῦρκου βρίσκεται δὲ τὸννομά του σὲ πολλὰ πα-
 ραμύθια τοῦρκικα.

(2) Μανσοῦ: Ἀπὸ τὴ φυλὴ αὐτὴ κατάγονται οἱ
 Τοῦρκοι καὶ τῶχουν νὰ τὸ λένε στοὺς θρόλλους τους. Ἐέ-
 ρανε μάλιστα πὼς ἡ φυλὴ τους τότες, εἶτανε πλοῦσια γιὰτ'
 εἶχε τόπους σιμὰ σὲ χρυσουρχεῖα, ἔως τοῦ Οὐράλ.

(3) Πράσινη: ἄγουση γνώμη δηλ. ἀγίνωτη ἀποῦ εἶναι
 μωσο παιδί. Τὸ λένε σ' ὅ· α τὰ γωριά τοῦ Κάλπου Σεργῶν·
 εἴχουσα στοῦ κ. Ἴω Καταγιαννίδη τὸ σπιτικὸ στὴ Νι-
 γρίττα καὶ στοῦ Παπαγιώργη Σαμαρᾶ τὴ Φαμήλια, στοῦ Ὀρ-
 λιακο.

καὶ τοῦ ἑακουσμένου τοῦ πατέρα, τοῦ Μεγάλου
»Μπέη τοῦ Καρὰ-Σοῦ.

«Καὶ μὲνα τῆς ἔρημης, ὃ ψυχῆς ξεδικήτρες, δό-
»στε κουράγιο νὰ δυνηθῶ νὰ τοῦ πῶ τί εἶναι καὶ τί
»καρτεροῦμε ἀπ' αὐτό.

«..Ἦρθαν μέρες πικρὲς καὶ ὥρες φαρμακωμένες,
»ὁ οὐρανὸς μελάνιασε καὶ κύματα λύσσας ἀπὸ μανια-
»σμένη βροχή, φούσκωσαν τὰ ποτάμια καὶ τ' ἔς ρεμμ-
»τιές πάνω ἀπ' τὸν Κάμπο, πού φάνταζεν ἡ Ἐντρινὲ
»μὲ τὸ Τζαμί—πού ἀκούστηκε, ἔπου στή γῆς εἰν'
»ἄνθρωπος καὶ πού φυλάει τὰ κόκκαλα τῶν θεϊκῶν
»Προγόνων (1). Κι' ἀπ' τὸ ἀπέραντο γαλάζιο ποτάμι
»τοῦ Ροῦμ καὶ τὰ Μαῦρα Βουνα τὰ ξερὰ κι' ἀκάρ-
»πιστα, τριγύρισεν ὁ Χάρος! (2)

«Καὶ οἱ Κουνιάρια πού εἶναι παλληκάρια στοὺς
»πολέμους καὶ στίς ἀμάχες, συνάχτηκαν σὲ ἀσκέρι
»λαμπρόχαρο καὶ ἄκουγαν στοῦ Μεγάλου Μπέη καὶ
»πατέσα σου τὰ λόγια...

»Τ' ἀλέτρι σκουρίαζε μέσα στὸ χωράφι, καὶ τ'
»ἀργαστήρια σφάλησαν καὶ τᾶλγα τὰ καθάλλησαν
»παλληκάρια καὶ τὰ βώδια ἀκλουθοῦσαν τ' ἀσκέρια·
»οἱ ἀποθήκες χωρὶς γεννήματα μείνανε, τίςπραμάτειες
»ἔφαγ' ὁ σκόρος καὶ μόνο τὰ χνουδωτὰ παιδιὰ καὶ εἰ'
»γυναῖκες μείνανε στὰ χωριά μας...

«...ἀγκιμαχάει ἡ γῆς καὶ κλαίει ὁ οὐρανὸς καὶ δέρ-
»νετ' ὁ ἀγέρας κι' ὁ θρήνος φτάνει στὸ φεγγάρι καὶ
»στὰ τάρταρα...

«Οἱ Κονιάρηδες ἀκίνητοι ὡς τώρα στοὺς πολέμους
»δαγκώνουν τὸ μαῦρο χῶμα καὶ δὲ θὰ ξαναἰδοῦν τοῦ
»λευκοῦ ἀστρου τὸ φῶς...

»Ἔτσι ὁμως εἶνε τὸ Κισμέτ καὶ ὅ,τι αὐτὸ βουλιέται
»κανεὶς ἐναντία δὲν πρέπει νὰ πηγαίνει· γίνεται τοῦ
»Ἀλλάχ τὸ θέλημα καὶ μεῖς πρέπει νὰ σκύδουμε κε-
»φάλι...

»Μὰ ὦμὲ τῆς δόλιας πού μῆλαχε νὰ μείνω δῶ
»μοιρολογήτρα· θέλω νὰ πῶ ὅχι γιὰ τοὺς πολέμους
»καὶ τίς ἀμάχες, μὰ γιὰ τὴν κατάρρα τῆ φοβερῆ πού
»ἔστειλ' ὁ Ἀλλάχ νὰ μᾶς παιδέψῃ πιότερο...

»Δὲν κοκκινίζουν οἱ παπαροῦνες στὰ χωράφια, οὔτε
»τοῦ φεγγαριοῦ οἱ ἀχτίδες πορφυρώνουν τοῦ Καρὰ-
»Σοῦ τὰ νερά καὶ δὲν κοκκινίζει τὸ παχὺ χῶμα, οὔτε
»χαρᾶς φλάμπουρα καὶ μπαϊράκια μὲ τὸ μισὸ φεγγάρι
»ἔχουν τὸ χρῶμ' αὐτό. Ὅλο τὸ κόκκινο πού πλημμύ-
»ρισε εἶναι αἷμα, πού ἄτιμοι χύσανε φονιάδες, ἀπὸ ἄ-
»κακα παιδιὰ καὶ ἀνήμπορες γυναῖκες!

»Ἡ γῆς ὄλη βράφηκε, κι' ὁ ἀγέρας γέμισε ἀπὸ θρή-
»νους καὶ δαρμούς πού φτάσαν στὰ οὐράνια.

(1) Τὸ περίφημο Τζαμί τοῦ Σελήμ στήν Ἀντριανοῦ.
πολι· θαῦμα ἀρχιτεκτονικῆς καὶ πλούτου. Κε. εἶναι οἱ τά-
φοι τῶν πιότερων χαλίφιδων.

(2) Περιγράφεται τὸ κάμωμα τῆς Μπαλκανικῆς Συμ-
μαχίας, Μαῦρα Βουνα· τὸ Μαυροβοῦνι καὶ Ροῦμ· ὅπως
παρὰπάνω, Ρωμιοί.

Τὸ μαῦρο ἀτσάλι στόμωσε πάνω σὲ ἀχνὰ λαμπὰ
καὶ σὲ στήθια χιονᾶτα· μπουμπούκια ἄσαστα καλὰ
παιδιὰ καὶ μικροπαρθενοῦλες εἶδανε τέτοιους παιδε-
μοὺς πού φέρνει ἀνατριχίλα ἢ θύμησή τους μοναχά.

«Καὶ βυζανιάρικα μωρὰ περάσανε ἀπ' τᾶτσάλι·
»μὲ τὸ βυζὶ στὸ στόμα! Γέροι ἀδύνατοι καὶ ἀσπρο-
»μᾶλληδες σακάτες, γριῆς μαννάδες καὶ ἄμοιρες δε-
»χατέρες ἀσπλαγχνο βρήκαν τέλος μέσα σὲ φλόγες
»καὶ φωτιά!

«Δὲν ἔσπαζε τὸ κοντάρι ἐντας ξεκρίλιαζε γκα-
»στρωμένες μητέρες καὶ τὸ βόλι δὲ λάθευεν ὅταν ἀνοι-
»γε καύκαλα γονιῶν μπρὸς στῶν παιδιῶν τὰ μάτια!..

«Τ' ἄγριο γλέντι τῶν Ταττάρων δὲν ἐμνησκε ὡς
»ἔδῶ μὰ εὔρισκε μύριους τρόπους νὰ ξεσκαλίζει μαρ-
»τύρια!... Μέρους θὰ τρῶνε τὰ σκυλιά καὶ χρόνια τὰ
»κοράκια!... Ἄλλοίμου τῆς ἔρημης! παγώνει μου
»τὸ μυαλὸ σὰ λογιαστῶ τὸ ρήμαγμα καὶ τῆ φρίκη, πού
»φέρανε οἱ ὄχτροι μὲ εἰδὴν ἀνθρώπου καὶ θύνας
»καρδιά!... Πέτρα στήν πέτρα δὲν ἔμεινε, λιθάρι σὲ
»λιθάρι στὸ διάβα τους...

«Τὸ θρήνημα καὶ τὸ ἀγγομάχημα γέμισε ἔλο τὸ
»ἄπειρο· κάθε ἐντρί, ἔγινε σημάδι φριχτοῦ μαρτύ-
»ριου, κάθε βράχος προδότης ἀτιμίας!

«...Ἐκεῖ πού κυλάει τὰ νερά του τὸ Καρασοῦ
»καὶ εἶτανε τὰ πολλὰ Κονιαροχώρια καὶ ὁ βλοημένος
»Κάμπος, δὲ θὰ ἰδῆς πιά τίς κόκκινες παπαροῦνες.
»οὔτε τίς πορφυρένιες ἀχτίδες τοῦ φεγγαριοῦ. οὔτε
»τε παχὺ κόκκινο χῶμα· ἔλο τὸ κόκκινο πού πλημ-
»μύρισε εἶναι αἷμα πού δὲν τὸ ἔπιε ἀκόμα ἡ Γῆς καὶ
»δὲ στεγνώνει ἀδίκιωτο· εἶναι τὸ αἷμα τοῦ Τρανσοῦ
»Μπέη τοῦ Καρασοῦ, πού ἔσπειρε τὸ Χρυσὸ Ἀγῶρι· ..
»Ἡ ψυχὴ του παραδέρνει μακριὰ πὸ τὴν Ἐδέμ στὸν
»ξερόκαμπο μὲ τὰ σφοδέλια.

«...Μὰ ἔλα, ἴπνε, ὑπνώσε τὸ Χρυσὸ Ἀγῶρι νὰ
»τρανέψῃ, νάντρεϊέψῃ τοὺς Προγόνους νὰ δικιώσῃ...»

Ἐκεῖ πού κυλάει τὰ νερά του τὸ Καρὰ-Σοῦ καὶ
χύνεται σ' ἓναν Κάμπο εὐλογημένο ἀπ' τὸ Θεὸ καὶ
εἶσανε τὰ πολλὰ Κονιαροχώρια. μόνο καπνός, στάχτη
καὶ κόκκαλα... Εἶναι τὰ χνάρια τῶν Ταττάρων ..

Νιγρίτα, Μάης 1913

ΚΩΣΤΑΣ ΝΤΑΪΦΑΣ

ΝΤΕ ΛΑ ΜΠΡΟΥΤΕΡ.— Τρεφόμεστε ἀπὸ τοὺς κλασι-
κοὺς καὶ ὀπὸ τοῦ; ἄξιους τωρινούς συγγραφεῖς. Ὑστερα,
ὅταν καὶ μεῖς γινόμεστε συγγραφεῖς, κατομεταχειριζόμεσθε
τοὺς δασκάλους μας σὺν ἐκεῖνα τὰ παιδιὰ πού ἀφοῦ χορτά-
σουν καλὰ μὲ τὸ γάλα πού βύζαξαν, δαγκάνουν τὸ βυζὶ τῆς
παραμάνας τους.

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΒΓΗΙΝΣΙ ΚΘΘΒ ΣΑΒΑΤΟ

Ίδιοκτήτης : Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΔΡΟΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, άρ. 4, ΑΘΗΝΑ

Συντρομή χρονιάτικη : Για την Ελλάδα άρ. 10. Για το έξωτερικό φρ. χρ. 12.50.—Για τις εποχίες δεχόμεστε και τρίμηνες συντρομίες (3 άρ. την τριμηνία).—Κανένας δε γράφεται συντρομητής ή δεν προπληρώσει τη συντρομή του. Για το 1915 ή συντρομή όρίστηκε σε 20 άρ. φρ. τη χρονιά.

20 λεπτά το φύλλο.—Τά περασμένα φύλλα πουλιούνται στο γραφείο μας διπλή τιμή.

Βρίσκεται στην Αθήνα σ' όλα τα κίβσκια και στο βιβλιοπωλείο Βασιλείου (όδός Σταδίου 4?)

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

ΠΡΕΣΒΕΥΤΙΚΑ σκάνταλα λοιπόν. Ο κ. Γενάδιος της Λόντρας τὰ θαλάσσωσε με κάτι αυτόκίνητα που άγόρασε στην εποχή του πολέμου μας κι ο κ. Σλήμαν άρκετὰς χιλιάδες ζήμωσε το Δημόσιο με τὰ πετροκάρβουνα που άγόρασε στην Αμερική. Αὐτὰ είπωθήκανε μέσα στη Βουλή. Νά δοῦμε ἔμω; τώρα πὼς θ' άπολογηθοῦν κ' οί κατηγορούμενοι διπλωμάτες μας. Φταίνε ή δε φταίνε ;

Ώστόσο, ἔσο νάρθει αὐτή ή βλογγιμένη ἄρα. δε βλάπτει νά συχαροῦμε την Κυβέρνησή μας που κρατὰει ακόμα ακούνητο στη Λόντρα ἔναν τέτιο τετραπέρατο διπλωμάτη, και νά συχαροῦμε και τὸν κ. Σλήμαν που δὲν περίμενε νάρθει στην Ελλάδα και νά καταγγείλει ὅσα είχε τὰ καταγγείλει, μὰ βιάστηκε νάν τὰ πει στις Αμερικάνικες φημερίδες και νά δικαιωθεί άπ' αὐτὲς, σε βάρος της πατρίδας του.

Νά μὴ μὰς βασκαλοῦνε τέτιοι διπλωμάτες.

ΣΑ νά θύμωσε ή Βοσπερινή που συχαρήκαμε στο περασμένο φύλλο τὸν Αθηναϊκό Τύπο για τὸ αξιοπρεπο φέρσιμό του στο ζήτημα της παρασημοφορίας του Ψυχάρη, και νάσου την, ή καλή μας, στο φύλλο τὸν 26. 10. 914 με μαῦρα χτυπητὰ ψηφιά, διεμαρτυρήθηκε για αὐτή την παρασημοφορία. Έτσι: τὰ συχαρήκια μας δὲν την παίρνουν κ' αὐτή μέσα. κ: ἄς ήσυχάσει.

Ώστόσο, ἴδου και τὸ περίφημο άρθράκι της, για ὅσους δὲν εὐτυχήσανε νάν τὸ ἀπολάβουνε.

Επαρασημοφορήθη λοιπόν ὑπὸ της Ἑλληνικής Πολιτείας ὁ **Πρωτομάστορας**, ὅπως ἀποκαλῆ τὸν περίφημον Ψυχάρην ή συνομοταξία τὸν μαλλιάρων !

Ἄλλ' ή παρασημοφορία του αὐτη βεβαίως δὲν έχει καμμίαν σχέση με την καταστρεπτική και ἀντεθνικήν δράση του Πρωτομάστορα εἰς τὸ ζήτημα της γλώσσας ήν συστηματικῶς πειράται: νά ἐκχυδαίσει, και ἐκβαρβαρίση ὑπὸ τὸ πρόσχημα της ἐπιβολῆς διήθεν της Δημοτικῆς γλώσσας.

Επομένως οί γυμνοσάλιαγκοι της μαλλιαρῶσων, οί ἄμειροι πάσης γνώσεως και ἀντιλήψεως της ἀληθοῦς, της ὡραίας Δημοτικῆς γλώσσας τὸν τραγουδιῶν, πολὺ ἄσχημα κάμνουν ἐπιζητοῦντες νά παραστήσουν, ἔτι ή παρασημοφορία του Ψυχάρη σημαίνει: ἐπίσημον ἀναγνώριση και τοῦ χυδαίου γλωσσικοῦ τερατουργήματος τὸ ὅποιον ὁ Πρωτομάστορας και οί μαθηταὶ μεταίως ἐπιζητοῦν νά διαδώσουν και ἐπιβάλλουν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ὅστις εἶνε δυνατόν ή μάλλον πολὺ πιθανόν, προκαλούμενος οὕτω θρασέως νά ἐξεγερθῆ και πάλιν δια νά συντρέψῃ τελειωτικῶς πλέον την φορὰν αὐτήν τὰ ἔρπετὰ τοῦ μαλλιαρισμοῦ ὑπὸ την πτέρναν του. Μπούμ ! !

ΑΠΟ την «Ακρόπολη» τὸν 19. 10. 914 παίρνουμε ἔνα ἀρθράκι που ἀναφέρεται στο ἄρθρο τοῦ Γιαννιῶ που δημοσιεύτηκε στα δύο περασμένα φύλλα:

«Οί καθαροὶ Ἑλληνες σοσιαλισταί, οί ἐπανστατικοί, οί ὅπαδοὶ της βίας και' ἀπομίμησιν τοῦ Σαρῆλ. οί ἀντιστρατοκρατικοί, μεταξὺ τὸν ὅποιων διακρίνεται ὁ κ. Ν. Γιαννιῶς, ἀπεκήρυξαν τὸν Βουλευτὴν κ. Σ. Θεοδωρόπουλον τὸν ὅποιον θεωροῦν ὡς φιλεργάτην μὲν, ἀντισοσιαλιστὴν δέ, μισεργάτην ἐπομένως.

Ἄλλ' ἐπειδὴ ὁ κ. Σ. Θεοδωρόπουλος ἀνεπέτασε φαίνεται δια της ἐφημερίδος του «Λαὸς», δια νά κρατηθῆ εἰς την ὑπόληψιν τοῦ κόσμου, καθαρὰς σοσιαλιστικῆς ἰδέας, ήτοι ἀνατρεπτικῆς, καταστρεπτικῆς, ἀντιστρατιωτικῆς, ὁ κ. Ν. Γιαννιῶς τὸν θεωρεῖ ἔτι δὲν τὰς πιστεύει. ἄλλ' ἔτι τὰς ὑποκρίνεται, δια νά μὴ χάσῃ τὰς ἐργατικὰς ψήφους και δια τοῦτο εἰς τὸ ἄρθρον του δημοσιεύθὲν εἰς τὸν Νουμᾶν τὸν ἀποκηρύττει ἔτι σφοδρότερον.

ΜΑΡΚΟΣ ΛΥΡΗΜΙΟΣ.— Ἀφαίρεσε ἀπὸ καθε ἄνθρωπο τὴ δύναμη νά σοῦ βγάλῃ ὄνομα κακό, και ἄν κανεῖς σὲ πὴ τιμο και κακό, οί πράξεις σου ἄς τὸν βγάλουν ψευτή: εἶναι τὸ μόνο εὐκόλο για σένα. Γιατι ποιὸς μπορεῖ νά σ' ἐμποδίσῃ νάσαι δίκαιος και εὐλογητός ;

ΝΤΕ ΑΑ ΜΠΡΟΥΓΕΡ.— Ὑπάρχει στην Τέχνη κάποιος βαθμὸς τελειότητας, ὅπως ὑπάρχει στη Φύση κάποιον ἰδανικὸν σημεῖο ὠριμάνσεως. Νά πηγαίνῃ κανεῖς πέρα ή νά μὲνῃ ὅσθε ἀπὸ κείνον τὸ βαθμὸ εἶναι ψευτιά.

ΕΛΕΓΕΙΕΣ

Στην ψυχή της μητέρας μου

Σάν καθρέφτης, τὸ μάτι ὅπου κι' ἂν πέση,
χιλιάζει καθεὶ τὸ δακρυπότη
χαμό σου' καὶ τοῦ κάκου ἢ ἀγάπη, μὲ ὅ,τι
ὄνειριαστό, ζητάει νὰ μᾶς πλανέση.
Καὶ μπρὸς στὸ ἀπλὸ τραπέζι, μέσ' στὴ μέση
τοῦ πόνου ἀποξεχνιούμαστε—ὦ! πικρότη—
κι' ἀκαρτεροῦμε, ὡς πάντα, νάρθης πρώτη
τὴ γνῶριμή σου γιὰ νὰ πάρης θέση.
Κι' ἀπ' τὰ χαμηλωμένα μάτια ἀγάλια,
ποῦ ὁ καῖμὸς ἀκουμπᾷ καὶ τὰ λυγίζει,
βουβὰ γλιστροῦν τοῦ θρήνου τὰ κρουστάλλια·
σὰν ἀπὸ ὕδρια, ποῦ ῥεεὶ καὶ ξεχειλίζει
γύρω της, δίχως φλοίσβισμα καὶ κλάμα,
τῆς νεκρικῆς Στυγὸς τὸ ἀνάηχο νᾶμα.

Στῆς θλίψης ξετυλίγω τ' ἀγνοκέρια
τῆς ζωῆς μου τὸ κορδόνι, ὦρα τὴν ὦρα,
μὲ λαχτάρεις καὶ χάρδια ἐλπιδοφόρα
κλωσμένο ἀπ' τ' ἄγια στοργικὰ σου χέρια.
Σκυφτῆ στὴν κούνια, ὡς; καλομοῖρα αἰθέρια,
στὸ ριζικό μου τὰ τρίμερα δῶρα
τῆς καρδιάς σου ὅπως σκόρπισες, καὶ τώρα
νάθε κυλάει ἡ χάρη σου ἀπ' τ' ἀστέρια
στὸ ῥέμα κάθε ἀχτίδας! Ἐδωδιάζει
τὸ σπῖτι ἀκόμα, ὡς ἀδειανὸ ἀνθογάλλι,
ἀπ' τὰ ῥόδα, ποῦ ἡ πρόσχαρη σπατάλη
προβόδαε τοῦ καῖμοῦ μας τὸ μαράζι·
κι' ὄλοῦθε μὲ τὸ μόνσο τους πνέει γύρω
τῆς καλοσύνης σου ἄπαντο τὸ μῦρο.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΟΝΤΟΣ

ΑΠΛΑ

ΙΧ

Ὁραῖος εἶχε εἰκόνημα
Μὰ δὲν εἶχε καθρέφτη·
Κι' ἐκεῖ ποῦ προσευχότανε,
Ἐκάθησε κ' ἐσκέφθη
Κ' ἐπούλησε τὸ εἰκόνημα
Κι' ἀγόρασε καθρέφτη...

1912 Πάτρα

ΑΝΤ. ΛΕΚΟΠΟΥΛΟΣ

NT' ΑΛΑΜΠΕΙΤ.— Ἐχει καὶ ἡ Ποίηση τέρατα ὅπως
καὶ ἡ Φύση.

ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΔΑΣΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

Σοβαρὸς παράγον τοῦ ἔθνι· οὔ μας πλοῦτον, παράγων
ὑγείας καὶ ἀναψυχῆς δι' ὅλους μας, πολῦτιμος τοῦ τόπου
προσιότης, ὑπεροχὸν στόλισμα τῆς Πατρίδος μας, τὰ δάση
τὰ Ἑλληνικὰ, διὰ νὰ ζήσουν καὶ ἀναπτυχθοῦν, ἔχουν ἀνάγκη
τῆς ἀγάπης ὅλων μας.

Εἶναι καιρὸς πλέον νὰ μάθωμεν, ὅτι ἔκείνοι ποῦ κατα-
στρέφουν τὸν δασικὸν μας πλοῦτον, εἶναι ἀληθινοὶ ἐχθροὶ
τῆς Πατρίδος· εἶναι καιρὸς πλέον νὰ περιβάλωμεν τὰ δάση
μας μὲ τὴν στοργὴν, τὴν ὁποῖαν ἀξίζουν καὶ τὴν ὁποῖαν
δυστυχῶς ἀκόμη δὲν ἐγνώρισαν—μίαν ἀπεριόριστον λατρείαν,
εἶναι καιρὸς πλέον εἰς τοὺς γυμνοὺς λόφους, καὶ τὰς ἀπεπι-
λωμένας ἐκτάσεις νὰ δώσωμεν πάλιν τὸ ὄρατον ἐνδυμὰ των
καὶ νὰ ἐπανορθώσωμεν ὅσα μέχρι σήμερον ἔγιναν ἀδική-
ματα εἰς τὴν πρασίην πλάσιν τῆς Πατρίδος μας.

Ἴδου οἱ λόγοι οἱ ὑπαγορευθέντες εἰς τὴν ἐπὶ εὐρυτέων
βάσεων ἀνασῦστασιν τῆς Φιλοδασικῆς Ἐνώσεως, ἥτις μὲ
τὴν Α. Μ. τὴν Βασίλισσαν ἐπὶ κεφαλῆς, μὲ ἐνθουσιώδη
παραστάτην τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκηπα Νικόλαον ἀπευθύ-
νει θεομὴν ἔκκλησιν πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν ὑπὲρ τῶν
δασῶν τῆς χώρας. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐκπληρωθῇ ὁ ὑπὸ τῆς Ἐνώ-
σεως ἐπιδικωκόμενος ὑψηλὸς σκοπός, δὲν φθάνει ἡ ἐργασία
τῶν ὀλίγων, δὲν ἀρκεῖ ἡ ἐξησφαλισμένη ἀρωγὴ τοῦ Κρά-
τους· εἶναι ἀπαραίτητος ἡ ἐνεργὸς ἐπιστηρίξις καὶ προθυ-
μος συνδρομὴ ὅλων μας, εἶναι ἀνάγκη ἡ Φιλοδασικὴ Ἐνω-
σις νὰ καταστῇ Πανελλήνιον Σωματεῖον.

Ἄς ζητήσωμεν νὰ γίνωμεν ὅλοι μέλη τῆς Ἐνώσεως, ἵνα
γίνωμεν ὅλοι φιλοδασικοί.

(Ἐκ τῆς Φιλοδασικῆς Ἐνώσεως).

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Διὰ τὴν κατάληψιν θέσεως γραμματέως β' τάξεως τοῦ τμήματος τῆς Γεωργικῆς Οἰκονομίας.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 11 Ἰουλίου ε. ε. Β. Α. περὶ διαγωνισμοῦ πρὸς κατάληψιν θέσεως Γραμματέως Β' τάξεως καὶ λογιστοῦ ἐν τῷ τμήματι τῆς Γεωργικῆς Οἰκονομίας, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 17 Ὀκτωβρίου ὁμοίου, προκηρύσσομεν διαγωνισμὸν πρὸς κατάληψιν μιᾶς θέσεως Γραμματέως Β' τάξεως ἐν τῷ Τμήματι τῆς Γεωργικῆς Οἰκονομίας.

Ὁ διαγωνισμὸς ἀρχεταὶ τὴν 1 Δεκεμβρίου ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 9 π. μ. ἐν τῷ Ὑπουργεῖῳ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.

Οἱ βουλόμενοι νὰ συμμετάσχῃσι τοῦ διαγωνισμοῦ δεόν νὰ ὑποβάλλωσι περὶ τούτου αἴτησιν ἐπὶ πεντηκοντακλέπτου χαρτοσήμου μέχρι τῆς 17 Νοεμβρίου ἐπισυναπτόντες τὰ ἐξῆς πιστοποιητικά.

1) Πιστοποιητικὸν περὶ τῆς ἐν τῷ μητρώῳ των ἀρρένων δῆμου ἢ κοινότητος τοῦ Κράτους ἐγγραφῆς των ἢ ἐπίσημον ἀπόσπασμα τούτου, προκειμένου δὲ περὶ καταγομένων ἐκ τῶν νέων χωρῶν ἐπίσημον πιστοποιητικὸν τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς περὶ τῆς ἐκεῖθεν καταγωγῆς των.

2) Τὸ πρωτότυπον ἢ κεκυρωμένον ἀντίγραφον δι-

δακτορικού διπλώματος ή πτυχίου Πολιτικών Ἐπιστημῶν ἢ Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ ἢ ἄλλου δημοταχοῦς Πανεπιστημίου.

3) Πιστοποιητικὸν τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς ὅτι ἐξελήφθησαν τὴν στρατιωτικὴν αὐτῶν ὑποχρέωσιν ἢ ὅτι ἐξηρέθησαν ἢ ἀπηλλάγησαν τῆς αὐτῆς, ἐὰν ἀγωνίαν ἠλικίαν στρατεύσιμον ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει ἀρκεῖ ἢ προσαγωγὴ τοῦ ἀτομικοῦ των βιβλιαρίου.

4) Πιστοποιητικὸν τῶν ἀρμοδίων Εἰσπληροῦντων τῶν Ἐφετών καὶ Πλημμελειοδικῶν, ὅτι δὲν κατεδικάσθησαν ἐπὶ κκοιουρήματι ἢ ἐπὶ πλημμελήματι ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 12 ἢ τινι τῶν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 456, 457, 461, 462 καὶ 482 πρὸς τὸν νόμον ἀναφερομένων πλημμελημάτων καὶ ὅτι δὲν ἐστερήθησαν διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως τῶν πολιτικῶν των δικαιωμάτων.

5) Γραμμάτιον ἐμφαίνον τὴν ἐν τινι τῶν ἐν Ἀθῆναις δημοσίων ταμείων κατάθεσιν δραχμῶν τριάκοντα δι' ἀμοιβὴν τῶν μελῶν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς.

Οἱ ἐκ τῶν υποψηφίων δημόσιοι ὑπάλληλοι ἐν ὑπερσειᾷ ἀπαλλάσσονται τῆς ὑποχρέωσως πρὸς ὑποδολῆν τῶν δπ' ἀριθμὸν 1 καὶ 4 πιστοποιητικῶν.

Ἐν τῇ αἰτήσει πρέπει νὰ ἀναφέρηται καὶ ἡ ξένη γλῶσσα εἰς τὴν ὁποίαν ὁ υποψήφιος ἐπιθυμῆ νὰ ἐξετασθῆ ὡς καὶ ἡ διεύθυνσις τῆς κατοικίας αὐτοῦ.

Τὰ ἐξετασθησόμενα μαθήματα ὡν ἀντικτικὸν πρόγραμμα δρίζεται διὰ τῶν ἀπὸ 3 Ἰουλίου καὶ 17 Ὀκτωβρίου Β. Δ. δημοσιευθέντων εἰς τὰ ὑπ' ἀριθμὸν 183 καὶ 220 (τεύχε: Α') φύλλα τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς 3 Ἰουλίου καὶ 20 Ὀκτωβρίου ἑ. ἑ. εἶναι τὰ ἑξῆς.

Ἐκθεσις Ἰδεῶν, Ἑλληνικὸν Δημόσιον Δίκαιον, Πολιτικὴ Οἰκονομία, Δημοσιὰ Οἰκονομία, Γεωργικὸς Συνεταιρισμός, Νόμοι καὶ Β. Διατάγματα ἀναγόμενα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ εἰδικώτερον εἰς τὴν Γεωργικὴν Ὑπηρεσίαν, καὶ Ἑξέναι γλώσσα.

Ἡ παρούσα δημοσιευθήτω μόνον διὰ τῶν ἐχουσῶν ἐντολῆν ἐφημερίδων.

Ὁ Ὑπουργός

Α. Μεγχαλκόπουλος

Δ Η Λ Ω Σ Η

(Ἀπὸ τὸ 533 φύλλο)

1. Ὡς τὸ τέλος τοῦ 1914 ὁ **Νουμάς**, καθὼς καὶ τὸ δῆλωσε ὁ ἴδιος, θὰ βγαίη ἑπὶ-ἑπὶ μὲ τὰ μέσα ποῦ ἔχει. Ὅσοι τοῦ καθυστεροῦν τὴ συντρομὴ τους, ἐλπίζομε νὰ φιλοτιμηθοῦν νὰ τὴ στείλουν.

2. Γιὰ τὸ 1915, ἡ συντρομὴ θὰ εἶναι: δραχμῆς ἢ φράγκα εἴκοσι (20) τὸ χρόνο, καὶ τὸ φύλλο 40 λεπτὰ τὸ ἕνα.

3. Κανένας Ρωμιὸς καὶ δημοτικιστὴς δὲ θὰ παίρνῃ τὸ φύλλο χάρισμα.

4. Ὅσοι θέλουν τὸ **Νουμά** γιὰ τὸ 1915, πρέπει νὰ τὸ δηλώσουν ὡς τις 10 τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1914 μὲ γράμμα τους πρὸς τὸν κ. Δ. Ταγκόπουλο ἐκδότῃ τοῦ **Νουμά**, καὶ εἴτε νὰ στείλουν μαζί τὴ συντρομὴ τους εἴτε νὰ δηλώσουν ἕκ μὲ ποιᾶ ἐπαγγῆ τοῦ 1915 θὰ τὴ στείλουν.

5. Ὅσοι μποροῦν, ἄς δηλώσουν καὶ ἄς στείλουν

περσότερες συντρομῆς. Γιὰ ἕσες γραφοῦν, τόσα φύλλα θὰ παίρουνε, καὶ ἄς τὰ χαρίζουνε ὁ καθένας στοὺς φίλους του. Ὁ **Νουμάς** ὑποχρέωση ἄλλη δὲ θᾶξῃ παρὰ νὰ τοὺς στέλνῃ ταχυτικὰ τὰ φύλλα. Ἔτσι, σὲ καλιότερα χρόνια, οἱ **φιλόμουσοι** τῆς Καθαρέ-βουσας γραφότανε γιὰ 100 λ. χ. σώματα, καὶ τὰ πλερώνανε. στὰ ἔργα ποῦ βγάζανε οἱ ἐμοῦδεάτες οἱ δικαί τους. Χαρὰ στο φίλο μας, καὶ κικμάρι μας ὁ φίλος ποῦ θὰ κάμῃ τὸ ἴδιο καὶ γιὰ τὸ **Νουμά**.

6. Ἐχοντας γιὰ βᾶση τις ὑπογραφεῖς ἢ τις συντρομῆς ποῦ θὰ λάβῃ ὁ Ταγκόπουλος ὡς τις 10 τοῦ Δεκεμβρίου, θὰ συντάξομε τὸν προπολογισμό τοῦ φύλλου γιὰ τὸ 1915, ἐμεῖς οἱ ὑπογραμμένοι: ἐδῶ, θὰ δρίσομε πόσα φύλλα θὰ βγοῦν καὶ μὲ πόσες τὸ λιγώτερο σελίδες τὸ καθένα, λογαριάζοντας πάντα πῶς πρέπει νὰ ζήσουνε, καὶ ὄχι μὲ ἀγέρα μοναχὰ, τὸ πρόσωπο ἢ τὰ πρόσωπα ποῦ θὰ φερῶσουνε τὸν καιρὸ καὶ τὸν κόπο τους στὴν ὀλικὴ δουλειὰ τοῦ φύλλου.

7. Ὅσοι, ὅπως εἶπαμε, δηλώσουν ἢ στείλουν τις συντρομῆς τους γιὰ τὸ 1915, θὰ δοῦν τὰ **ὄνόματά** τους τυπωμένα στὸ τελευταῖο φύλλο τοῦ 1914. Ἄν ἀπὸ μετριοφροσύνη δὲ θέλουνε νὰ τυπωθοῦν ἀλάκερα, πρέπει νὰ δηλώσουνε **ψευτόνομα** ἢ τὰρχικά τους. Ὁ δρος ἀφτὸς δὲν ἔχει καμιὰ ἐξίαιρεση. Ἔτσι μόνο θὰ μπορέσομε νὰ μετρηθοῦμε ὅσοι ἀγαποῦμε τὸν ἀγῶνα μας, καὶ ἔτσι θὰ ξέρουνε ἕλοι μὲ τί πόρους θὰ βγῇ ὁ **Νουμάς** στὰ 1915.

8. Ὅσοι δηλώσουνε καὶ δὲ στείλουνε, θὰ δοῦν τὰ **ὄνόματά** τους ξανατυπωμένα ἐλόγγραφα. σὴν περᾶσῃ ὁ καιρὸς ποῦ θὰ δηλώσουνε.

9. Τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1915 θὰ γίνῃ ἄλλη δῆλωσις γιὰ τὸ 1916.

Παρίσια — Ἀθῆνα, τέλη τοῦ Σταβροῦ, 1914.

ΨΥΧΑΡΗΣ
Ν. ΠΟΡΙΩΤΗΣ
ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γραμμὴ Πειραιῶς — Κυκλάδων

Γραμμὴ Πειραιῶς — Ἀλεξανδρείας

Τὸ μὲ διπλοῦς ἑλικας καὶ μηχανὰς ἀφθᾶστου ταχύτητος πολυτελείας καὶ ἀνέσεως θαλαμηγῶν ἀτμόπλοιοι «ΕΣΠΕΡΙΑ» ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς (Παράλια Τροῦμπας).

Ἐκᾶστην ΗΕΜΙΤΗΝ, ὥραν 10.30 μ. μ. διὰ **Σῦρον, Τήνον, Ἄνδρον καὶ Κόρθιον**.

Ἐκᾶστον ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ὥραν 3 μ. μ. δι' Ἀλεξάνδρειαν. Διὰ περαιτέρω πληροφορίας ἀπευθυντέον:

Ἐν Ἀθῆναις. Πραρεῖα Γεν. Διευθύνσεως, ὁδὸς Ἀπελλοῦ ἀριθ. 1 καὶ εἰς τὰ Πρακτορεῖα ταξειδίων κ. κ. Ομηῖ Κοῦκ καὶ Υἱοῦ, Ἀδελφῶν Γκιόλμαν καὶ Σ. Σωτιᾶδου. (πλατεῖα Συντάγματος) καὶ Ἰωάν. Πέντα (παρὰ τὸν ἠλεκτρικὸν σταθμὸν Ὀρμυλίας).

Ἐν Πειραιεῖ. Γεν. Πρακτορεῖον, ὁδὸς Φίλωνος, 14. (ἀπὸ σθεν Ἀγίας Τριάδος).

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Μ. Π. Σαλβάνου, ὁδὸς Ἀντωνιάδου, 1.

(Ἐκ τοῦ Πρακτορεῖου)

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΜΙΑ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Φίλε Νουμά,

Τὸ πανεπιστήμιο κλεί τις πόρτες του στὰ φτωχό-
παιδιά, τὰ παιδιά ποὺ τρέφανε τις ἐλπίδες τῆς πατρί-
δας γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς ἐπιστήμης, καὶ κάνει τόπο
στοὺς πλοῦσιους καὶ στοὺς μεγαλοκράτες.

Λειώχνει τοὺς φτωχοὺς καὶ τοὺς στέλνει νὰ βροῦνε
ἄλλοῦ τὸ ψωμί τους, σβύνοντάς τους κάθε ἐπιθυμία
καὶ κάθε ἰδέα· «δὲν εἶναι γιὰ σὰς οἱ ἐπιστήμες, ἢ
ἀνώτερη, μόρφωση εἶναι χτήμα κεινῶν πῶχου· τὰ μέσα
νὰ θρέφουν τὸν ἕνα καὶ τὸν ἄλλο.»

Νά, ἢ αἰτία τῆς πρότασης τοῦ νέου νομοσκέδιου
στὴ Βουλή, γιὰ τὴν αὐξηση τῶν φροντιστηριακῶν
τελῶν ἀπὸ 10 δραχμῆς σὲ 30.

Ἀὐτὸ συλλογιέται ὁ βουλευτὴς ποὺ πρόβαλε τὸ νο-
μοσκέδιο ἢ καλλίτερα δὲ λογαριάζει πόσο μᾶς κο-
στίζει ἢ σπουδὴ, ἢ χρονιάτικη, ἐχτὸς ἀπὸ τὰ ἐξοδα
τῆς διαμονῆς;

Ἀὐτὸ σκέφτεται πὸς οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς σπου-
δαστὲς δανείζονται γιὰ νὰ πληρώσουνε τις 100 τῆς
πρώτης ἐγγραφῆς, τις 50 τῆς δευτέρας, τις 50 τῶν
φροντιστηρίων, ἄλλες πενήντα γιὰ ἀπόδειξεις, γιὰ τὴ

φοιτητικὴ λέσχη, ποὺ δὲ θὰ τὴν ἴδουμε, δίχως νὰ
λογαριάσει τὰ βιβλία ποὺ κατάντησαν ὄνειρο;

Ἄὲ φαντάζεται τὴ θέση τοῦ φοιτητῆ ποὺ πρέπει
νάγοράσει βιβλία, ἕνα γιὰ 110 δρ.; ἀλλὰ ἀδικεῖ
ἀπὸ 10 δ. σὲ 30 δ. γιὰ τὸ κάθε μάθημα καὶ ὑποχρε-
ώνει τὸ φοιτητὴ ποῦχει ἵ μαθήματα νὰ πληρώσῃ
130 στὸ τέλος τῆς χρονιάς;

Αὐτὰ, ἴσως, δὲν τὰβαλε μὲ τὸ νοῦ του, θέλοντας
νὰ φχαριστήσῃ κείνους ποὺ ἐνδιαφέρονται γιὰ τὴν
αὐξηση.

Εἶναι ληστεία! Μᾶς παίρνετε στὸ λαίμω σὰς!
Καὶ μαζὺ μας τοὺς γονεῖς μας ποὺ βρίσκονται μπρὸς
σὲ χάος οἰκονομικὸ.

“Ὀλοὶ, παιδιὰ, πρέπει νὰ σηκωθοῦμε καὶ νὰ φω-
νάξουμε γιὰ ν’ ἀκουστοῦμε, ἀλλοιωτικὰ θὰ βρεθοῦμε
σὲ θέση νὰ ξεφωνίσουμε ἀπελπισμένα: ἀντίο σπου-
δῆς ψηλῆς!.. Ἀντίο ὄνειρατὰ χιμαϊρικὰ!!..

Ἀθήνα. 28.10.1914

ΝΙΚΟΣ ΙΩ. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ

(φ. ν.)

ΝΤΕ ΛΑ ΜΠΡΟΥΓΕΡ.— Ἡ μεριμνία στὴν ποίηση,
στὴ μουσικὴ, στὴ ζωγραφικὴ καὶ στὴ θεατρικὴ εἶναι ἀνε-
πάρθη.

ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

Γενικὸς Διευθυντὴς ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΕΜΠΕΡΙΚΟΣ
ΤΑΧΕΙΑ ΓΡΑΜΜΗ ΕΛΛΑΔΟΣ—ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

Τὸ ταχύπλοον θαλαμηγῶν Ἑλληνικὸν ὑπερωκεάνειον

“ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ.”

ἀναχωρήσει ἐκ Πειραιῶς μέσῳ Καλαμῶν—Πατρῶν κατ’ εὐθείαν διὰ Ν. Ὑόρκην τὴν 7 Νοεμβρίου.

Ἐπίσης τὸ μέγα ἑλληνικὸν ὑπερωκεάνειον

“ΙΩΑΝΝΙΝΑ.”

ἀναχωρήσει ἐκ Πειραιῶς μέσῳ Καλαμῶν—Πατρῶν κατ’ εὐθείαν διὰ Ν. Ὑόρκην τὴν 20 Νοεμβρίου.

Ἐπίσης τὸ μέγα ἑλληνικὸν ὑπερωκεάνειον

“ΑΘΗΝΑΙ.”

ἀναχωρήσει ἐκ Πειραιῶς (μέσῳ Καλαμῶν—Πατρῶν) κατ’ εὐθείαν διὰ Νέαν Ὑόρκην τὴν 28 Νοεμβρίου

Δι’ ἐπιβάτας, εἰσιτήρια καὶ περαιτέρω πληροφορίας ἀπευθυντέον:

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Πρακτορεῖον Ἑθν. Ἀτμοπλοίας ὁδὸς Ἀπελλοῦ 1. Ἀρ.θ. τηλ. 320.

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Γενικὸν Πρακτορεῖον Ἑθν. Ἀτμοπλοίας τῆς Ἑλλάδος, ὁδὸς Φίλωνος ἀρ. 44 (ἔπισθεν Ἀγίας
Τριάδας). Ἀρ. τηλ. 127.

Οἱ θέλοντες νὰ ἀσφαλίσωσι θέσεις ἀνάγκη νὰ δηλώσωσι ἐγκαιρῶς εἰς τὰ Κεντρικὰ Πρακτορεῖα τῆς Ἑταιρίας καὶ εἰς
τοὺς κατὰ τόπους ἀνεγνωρισμένους ἀντιπροσώπους.

ὑποστηρίζοντες τὰ Ἑλληνικὰ ἀτμόπλοια, ὑποστηρίζετε τὴν Σημαίαν ἡμῶν, μεγάλυνετε τὴν Πατρίδα ἡμῶν.